

to je gotovo, vse drugo še ni jasno, vsekako pa je to migljaj blizu, da z mečem — V državnem zboru je sedaj v razpravi davek na sladkor; za § 27, kakor ga predlaga vlada, hodilo je trdo in so jo Poljaki potegnili z nemškimi liberalci, toda samo na oko ter še je obveljalo vladi za 7 glasov. Ni dvoma, da obvelja vladi še tudi v ostalih točkah postave. — Verska šola, na katero meri predlog princa Liechtensteina, vzbuja na vseh straneh hrup, kar je liberalno ali vsaj cika na liberalno stran, upije zoper predlog, konservativci in poprek, komur še vera ni deveta briga, njemu pride prav po volji. Se ve, da se hrup liberalcev sliši bolj, prav, kakor da bijó po praznem sodu. — Postave zoper pijančevanje ne mara obrtnijski odsek vzeti v preudarek, dobi jo tedaj kak drug odsek v roke. — Kolikor se sliši, dobiva po nemški strani naše, štaj. dežele, prošnja za versko šolo obilo podpisov od zavednih kmetov, po mestih pa žal, da ni tako. — Na Koroškem je vsled smrti msgr. Einspielerja prazno mesto poslanca v dež. zbor. Nemški liberalci so na to že opomenili, ko je bil ranjei gospod še skorej topel ter so pokazali na g. kan. dr. V. Nemca, češ: tega si bodo Slovenci želeli za poslanca. Mi ne mislimo, da bi ne bilo to mogoče, a to vemo, da svoje želje Slovenci nemškim liberalcem ne bodo obesili na nos. To še tem manj, saj že težko čaka liberalno časništvo, da plane na moža, ki misli zasesti mesto pokoju. Einspielerja. — V Beljaku so postavili novo kosarno za konjike in spomladi še začno zidati drugo, za pešce. — V Ljubljani nabira „pisaateljsko društvo“ za spomenik pok. Fr. Levstika. — Osepnice še ni konec v Ljubljani, vendar pa ne mré vsled njih večje število ljudi. — Ljubljanska čitalnica ima naročenih 21 časopisov, se ve, da slovenskih, ki se pečajo s politiko, ne manjka nobeden. Ali je tudi pri drugih, vsaj večjih čitalnicah tako? — Učnina je lani vrgla s kranjskih gimnazij 19.147 glđ. Blizu za 7 tisoč več, kakor prejšnje leto. To je storilo vzvišanje, ki ji ga je nastavlil minister za uk in bogočastje. — Slovenci na Primorju mislijo si postaviti „Narodni dom“ v Gorici. To bi bilo gotovo veselo in je upanje, da bode iz te misli še prej ali slej resnica. — Voda iz Soče, reke, ki teče mimo Gorice, se ne pripróča za pitno vodo, v njej je bojda veliko nesnage. — Obč. svet v Trstu nima srca do slov. okoličanov in vsiljuje jim za to, kar le more, lahone za župane ali capo di villa. Na srečo pa so okoličani že dovolj zavedni ter jih tudi to ne vžene. — Mesto Zagreb vzame blizu 2 milijona na posodo, da si sezida novih šolskih in vojaških poslopij. — Tudi ogerska vlada prireja novo postavo za davek na špirit — na tisti „duh“, ki daje vkup z vodo „žganje nove šege“. Bog ji daj srečo!

**Vunanje države.** Dne 1. februarija je bilo 300 irskih mož pri sv. Očetu v Rimu. Vzprejeli so jih kaj ljubeznjivo ter so jim rekli, da bodo zagovarjali njih pravice nasproti anglijski vladi. — Kakor je znano, biva tudi Italija v zvezi z Nemčijo in Avstrijo. Nekaterim pa to ni po volji ter prejmo sem ter tje ministra Crispija hudo za voljo te zveze, toda le-ta jim daje „sladke“ besede in vse je v redu. Na mejo postavi pa Italija le 300.000 mož, če napové Francija Nemčiji vojsko in ravno toliko Nemčija, ako se sprimate Italija in Francija. — Iz Španije pošlje „družba pisateljev“ najboljše spise sv. Očetu v Rim ter se zaveže, da ne piše poslej noben njenih udov kaj, kar se ne strinja z nauki sv. cerkve. To je pač lepa obljuba, potrebna pa je pri pisateljih še marsikje drugje. — Francija gleda jezno na Italijo ter noče skleniti z njo nove trgovinske pogodbe, dokler ostane Crispi na krmilu. Uzroka ima pač dovolj za to. Francija nima žive duše, da ji pomaga, ako se zaplete v vojsko; se vé, da je to britko, toda kdo naj zaupa možem, ki imajo tam vlado v rokah? V republiki še je pač vse nekam negotovo. — V ponedeljek, dne 6. februarija, prišel je knez Bismarck v nemški drž. zbor ter je povedal, zakaj je treba Nemčiji posojila za vojaštvo. Govoril je mož dolgo in poslanci so le pili njegove besede va-se, toda na koncu le niso vedeli, kaj je izrekel gledé vojske. In prav to bili bi radi izvedeli, posojilo pa so mu dovolili, ne da bi se bilo kaj oporeklo. — Ruski car je v stiski; sam ni za vojsko, njegovo vojaštvo pa je za njo, enako tudi veliko plemenitašev. Sedaj bode se mu odločiti, kajti razglas pogodbe med Nemčijo in Avstrijo mu velja, skorej lahko rečemo, za migljaj, naj se odloči, kaj hoče. Vojska bode mu z Nemčijo in Avstrijo vkup, nikakor pa samo z eno. — Posojilo 300 milijonov dobode Rusija v Belgiji, ravno tam se pogaja sedaj z nekim društvom, naj si napravi fabriko za orožje na Ruskem. Ko 20 let mine, odkupi pa mu jo Rusija. — Stourdza, minister male Rumunije, je bil v Berlinu in na Dunaji. Kar je ondi poizvedel, to je bilo se vé, da za malo Rumunijo veselo, nihče je ne misli prepustiti Rusiji na razpolaganje. — Drugače pa se godi princu Ferdinandu v Bolgariji. Kaj mu pomaga, če si pridobiva srea ljudstva, ako pa ne zna, doklej ga še pusté tuje vlade na miru? — V Srbiji ima radikalna stranka ljudstvo za seboj in torej ga lahko pokliče iz nova na volišče; sedaj še tem lažje, ker so nje možje na krmilu vlade. — Turčija je v hudi zadregi, ker ne more plačati dolga Rusiji. Sultan se boji, da zasede Rusija Erzerum, če ji ne spravi k malu denarja. To pa bi bil rubež, tega pa še vendar-le ne mara sultan! — Da so bila poročila Italijanov o njih zmagah v Abesiniji

kriva, to je človek lahko naprej ugenil, sedaj pa še lahko pristavimo, da pride italijanska vojska nazaj, morebiti že k malu, ne, da ji je bilo treba seči po meč. Ne, „korajže“ ni v srcu Italijana!

## Za poduk in kratek čas.

Štirinajst dni širom sveta.

(Dalje.)

Moral bi še vam nekaj povedati o lepoti in krasoti zaklada česke krone, in o dragocenosti zaklada stolne cerkve; pa vam povem, da se za take reči nič ne morem navdušiti, ki se v zaklenjenih shrambah porivajo. Prerevni je blišč zlata, če si ravnokar gledal zlato zarjo, in vsi biseri so temni, če se v juterni rosi solnce ogleduje. Smo pač pozemeljski otroci: svetli krajcar občudujemo, pred bleskom zlatega solnca pa si oči z roko zakrivamo, da ga ne vidimo.

Sobane v kraljevem dvoru so prelepe. To bi vsak človek rekel, kateri jih je videl; toda jaz se tudi njim nisem nič posebno čudil: ko pa nikdo v njih ne stanuje. Star grad in pa — kostenjak, v katerem strahovi vladajo, to je eno in isto: telo brez duše. Posebno pa ne maram soban, katerih stene so samo ogledalo. Ogledalo je namreč živa podoba zapeljivega sveta. Tvoje levo oko je v ogledalu desno, in tvoja desna roka je v ogledalu leva; ravno tako, če svet pravi: „Tukaj je Kristus, — ne verjamite“, — tam ga prav gotovo ni.

V drugem nadstropji kraljevskega grada me je jako zanimala „Česka pisarna“, iz katere so uporniki l. 1618 skozi okno pognali dva svetovalca in pisarja 16 metrov globoko, ki pa čudovito niso druge škode trpeli, kakor da jim je strah pete nabrusil, da so jih prej ko slej odnesli.

Ko korakam doli po bregu proti mestu dohajam in srečavam cele šoke mladih deklet, ki so komaj šoli odrastle, a so že dirjale v tovarne delat. Bile so priprosto a spodobno oblečene. Usmilile so se mi, ker so bile vse bledega, navduhljega lica. Lahko, da jim ne cvetó rože na licu, ker leto in dan v temnih prostorih delajo, kamor solnce nikdar ne prisije. Vendar moram reči, da so mi bila ponižna ta dekleta jako všeč, ker se živijo od dela svojih rok. Gotovo je taka mlada delavkinja bolj plemenita, kakor našopirjena gospodičina, katera ne vé, iz česa živi, ki zjutraj do devetih spi in kavo v posteljo dobi, se komaj do desetih zdeva raz blazine, potem pa do ednajstih zeva in se pičlo do poludne toliko obleče, da ne pride razgaljena k mizi.

Ob dvanajstih greva pred mestjansko hišo stat, da si ogledava slovečo uro na mestjan-

skem stolpu. Ko ura bije dvanajst, odpreta se dve okni nad uro, in prikaže se zaporedoma dvanajst apostolov, ki korakajo drug za drugim mimo oken, in vsak pogleda oestro in resnobno skoz okno doli na ljudi, katerih kar mrgoli na ulici, in ki imajo vse drugo v mislih, le nebeškega kraljestva ne. Meni se je zdelo, kakor bi apostoli pridigali: „Bratje Čehi in vidva Slovence, ki se tukaj po Českem klatita, samo eno je potrebno.“ Za apostoli pride Jezus in nas blagoslovi ter opominja: „Iščite najpred božje kraljestvo, vse drugo vam bo priverženo“.

Poleg ure stoji smrt s koso, ki nekemu človeku, ki poleg nje stoji, oznanja, da je zdaj za njega amen. Pravijo, da je ta človek žid, ki bi se rad za polno vrečo denarja s smrtjo pogodil, toda smrt ne privoli in se ne da podmititi. Vrh kazalcev stoji petelin, ki po vsaki uri zažmeri in zapoje: „kikiriki!“ Petelin ne vé, kaj poje, a vendar je petelinova pesem za nas tudi pomenljiva: „Cujte tedaj, ker ne veste, kedaj Gospod pride; zvečer ali o polnoči, ali o petelinovem petji ali zjutraj.“

Smešnica 6. Pri sodnji se izgodi marsikaj. Tako je stal kedaj Jemač, znan zmikavec, pred sodnikom ter se je prav debelo zagovarjal. Sodnika prime nevolja ter mu reče nekako v jezi: „Kaj, še sirovi mi bote? Mar ne veste, da ste pri sodnji, na tožnji klopi? Še eno tako besedo, pa vam brž pokažem, kje so vrata“. — „Prav“, seže mu Jemač v besedo, „prav, žlahtni gospod, prav bode tako. Čisto po moji želji bode, saj rad pojdem“.

## Razne stvari.

(Cesarjev dar.) Nj. veličanstvo, svitli cesar je podaril 5000 gld. za stradajoče Furlane na Primorji.

(V a b i l o) k izrednemu občnemu zboru „katoškega podp. društva“ v Celji, ki se bo vršil v nedeljo dne 12. februarja t. l. točno ob 3. uri popoldne v gostilni pri „Slonu“. Dnevni red: 1. Nasvet odbora, naj se društvena pravila spremenijo v tem smislu, da bo v prihodnje „kat. podpor. društvo“ moglo podpirati tudi drugod po lavantinski vladikovini deklishe šole šolskih sester. 2. Nasveti. Po občnem zboru tombola na korist ubožnim šolskim otrokom, ako dojde vladno dovoljenje. K obilni vdeležbi vabi Odbor.

(Z a b a v a.) Podružnica sv. Cirila in Metoda v Lehnu bode imela v nedeljo dne 12. t. m. v gostilni g. Jože Grubelnika letno zborovanje, račun, volitev načelnštva in potem veselico z godbo in plesom. Vsi udje so prošeni, da se te veselice zanesljivo vdeležijo. Le z združenimi močmi zamore naša podružnica svoj blagi namen doseči.